

РЕШЕНИЕ

№ 2081

гр. София, 30.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 22.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **664** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.186, ал.4 от ЗДДС
Образувано е по жалба на [фирма] срещу Заповед за налагане на ПАМ №ФК-С868-584382/11.01.2021г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в Гл. Дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.
Жалбоподателят заявява, че заповедта е незаконосъобразна. Счита, че твърденията на органите по приходите на са подкрепени с доказателства, а извършеното нарушение е маловажно. Заповедта за налагане на ПАМ не е мотивирана, като изложените в нея мотиви са само досежно продължителността на срока и са общоформулирани. В конкретния случай не се касае за укриване на приходи и няма каквато и да била вреда за фиска. Стриктно се издават фискални бонове, но в настоящия случай става въпрос за неволна грешка на служител на ЕТ. Ако органът по приходите е имал реални опасения за отклоняване от данъчно облагане е следвало да състави заповедта непосредствено след извършване на проверката, следователно запечатването на обекта е необосновано и ненужно, тъй като вредата за фиска е в минимален размер. В съдебното заседание жалбоподателят не изпраща представител. Постъпила е писмена молба със становище по същество, с която се иска отмяна на заповедта.
Ответникът - Началникът на отдел «Оперативни дейности» - С. в Гл. дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез юрисконсулт О. оспорва жалбата, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.
Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 29.12.2020г. в 10:10 часа при извършена оперативна проверка на обект за бърза закуска „Пица П.“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма] от проверяващите била извършена покупка на 2 броя пици и 2 броя айрян на обща стойност 14,00лв. За покупката, извършена в брой, не бил издаден фискален бон от инсталираното и работещо в обекта фискално устройство с ИН на ФП 36622157, като парите били приети от Г. С. – продавач. След легитимация на проверяващите, контролните органи преброили парите в касата, изготвили опис, извадили разпечатка ДФО, КЛЕН. Установили, че в КЛЕН от 29.12.2020г. сумата от 14 лева не е отразена, като регистрирана, чрез издаване на касова бележка. Разчетена е касова наличност от 25 лева, която сума представлява „въвеждане на пари в каса“, установена е обща наличност в касата от 368,40лв., като е констатирана разлика от 343,40лв. Издаден бил протокол за извършената проверка, с констатация в него, че ЕТ не е спазил реда и начина за издаване на съответен документ за продажба.

Прието било, че горното изпълнява състава на чл.118, ал.1 от ЗДДС, вр. с чл.186, ал.1, т.1, б. „а“ от ЗДДС, на което основание на 11.01.2021г. била издадена Заповед за налагане на принудителна административна мярка – запечатване на търговския обект и забрана на достъпа до него за срок от 14 дни. В заповедта не е включена разпореждане за предварителното ѝ изпълнение, разпоредено е запечатването да се извърши след влизане в сила на заповедта.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС компетентен да наложи ПАМ по чл. 186, ал. 1 ЗДДС е орган по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. За доказване компетентността на органа, издал акта, по делото е представена Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.20г. на Изпълнителния директор на НАП, съгласно т. 1 от която директорите на дирекции „Контрол“ в териториалните дирекции на НАП издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка запечатване на обект по чл. 186 ЗДДС. Оспорената заповед е издадена от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия.

Заповедта е в предписаните от закона форма и съдържание. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните норми и правилно е приложен материалния закон, съобразена и неговата цел поради следното:

Съгласно чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Според чл. 186, ал. 1, б. „а“ ЗДДС, на лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се налага принудителната административна мярка (ПАМ) запечатване на обект за срок до 30 дни. Посочената разпоредба обвързва императивно органите по приходите със задължение да прилагат посочената ПАМ във всеки случай

на установено от тяхна страна нарушение на реда или начина за издаване на съответен документ за продажба.

Безспорно се установява от приложения протокол за извършена проверка сер АА № 0463064/29.12.2020г., че при извършване на плащането от 14,00 лева за закупените две пици и два айряна от проверяващия служител на НАП, касова бележка не му е била издадена от лицето, което е приело паричната сума – продавачът Г. С.. Не са представени и доказателства, които да оборват констатациите на проверяващите в съдебното производство, поради което с издаване на оспорената заповед, правилно е бил приложен материалният закон, като не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства предвижда, че всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка. Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 1 от същата Наредба задължително се издава фискална касова бележка за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод, а в ал. 4 (предишна ал.3 - ДВ, бр. 75 от 2019 г.) на чл. 25 е предвидено, че фискалната касова бележка в случаите по ал. 1 се издава при извършване на плащането. Лицата по чл. 3 са длъжни едновременно с получаване на плащането да предоставят на клиента издадената фискална касова бележка.

Неспазването на реда по чл. 118 ЗДДС в случая води до нерегистриране на приходи и отклонение от данъчно облагане, с което се нанася вреда на държавния бюджет. Законодателят е предвидил срок до един месец (30 дни) за налагане на тази мярка и в случая административният орган е определил срок наполовина на максималния, като е развил подробни мотиви за това. Целите на производството по Глава втора, Раздел III „Принудителни административни мерки“ и това по Глава трета „Производство по установяване на административните нарушения, налагане и изпълнение на административните наказания“ от Закона за административните нарушения и наказания са различни и независими една от друга. Поради това, не представлява и основание за отмяна на заповедта наличието на съставен Акт за установяване на административно нарушение.

Извършеното нарушение - неиздаване на фискален бон за покупка на стойност 14 лева не може да се възприеме за маловажен случай. Продаваните в обекта видове стоки – закуски и напитки са на ниски цени, самият жалбоподател в жалбата е заявил, че най – скъпият му артикул е на стойност 5 лева. Тъй като контролната покупка е в ценовия диапазон на всички останали, извършвани от търговеца, за които следва да се издава касова бележка, вредата от нарушението не може да бъде преценена като малозначителна за целите на данъчното облагане.

Независимо от горното, настоящият съдебен състав намира, че определеният от административния орган срок на мярката от 14 дни, което е почти половината от предвидения в чл.118 от ЗДДС максимален срок от 30 дни ще засегне права и законни интереси на търговеца в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Основания за това съдът черпи от наличните по делото данни за вида и цените на продаваните стоки, незначителния обем на извършваните продажби, броя на заетите лица – 1 лице по трудово правоотношение. Предвид конкретната стойност

на неотчетения приход и липсата на данни същото нарушение да е било извършвано преди, съдът счита, че запечатване на търговския обект и забрана за достъпа до него за срок от 5 дни ще изпълни целта, за която мярката се налага – дисциплиниране на търговеца и организиране на отчетността му по предвидения в Наредба №Н-18 начин. Предвид изложеното, заповедта следва да се измени по отношение на определената продължителност на мярката, като на ответника се присъди поисканото юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК в съответен на отхвърлената част от жалбата размер от 30 лева. Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ИЗМЕНЯ по жалбата на [фирма] Заповед за налагане на ПАМ №ФК-С868-584382/11.01.2021г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в Гл. Дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, като срокът на действие на мярката „запечатване на търговски обект и забрана за достъпа до него“ от 14 дни НАМАЛЯВА на 5 дни.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати в полза на Националната агенция по приходите юрисконсултско възнаграждение в размер от 30 (тридесет) лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: